

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Служба „Преса и информация“

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 65/09

16 юли 2009 година

Заклучение на генералния адвокат по дело C-325/08

Olympique Lyonnais/Olivier Bernard & Newcastle United

ГЕНЕРАЛНИЯТ АДВОКАТ SHARPSTON СМЯТА, ЧЕ НОРМИ, ЗАДЪЛЖАВАЩИ ФУТБОЛЕН КЛУБ, КОЙТО СКЛЮЧВА ДОГОВОР С МЛАД ИГРАЧ, ДА ЗАПЛАТИ ОБЕЗЩЕТЕНИЕ НА ДРУГ КЛУБ, КОЙТО Е ОБУЧИЛ ТОЗИ ИГРАЧ, МОГАТ ДА БЪДАТ ОБОСНОВАНИ

*Такова обезщетение обаче ще бъде съразмерно само ако бъде изчислено като част от
общите разходи на клуба за обучение и подходящо разпределено между всички клубове,
които са участвали в обучението на играча.*

През 1997 г. Olivier Bernard сключва тригодишен договор за обучение като „joueur espoir“ (млада надежда) с френския футболен клуб Olympique Lyonnais. След изтичане на срока на договора той решава да не приеме предложението за сключване на договор с френския клуб като професионален играч, а вместо това сключва договор с английския клуб Newcastle United.

По това време френската Харта на професионалния футбол задължава „joueurs espoir“ — обещаващи играчи на възраст между 16 и 22 години, на които е била дадена възможност да сключат договор за обучение с професионален клуб — в края на обучението си, ако им бъде предложено, да сключат договор с клуба, който ги е обучил. Ако решат да не приемат това предложение, в продължение на три години те не могат да сключват договор с друг френски клуб без съгласието на клуба, който ги е обучил.

Olympique Lyonnais завежда във френски съд дело срещу г-н Bernard и срещу Newcastle за сумата 53 357,16 EUR, представляваща равностойността на заплатата, която г-н Bernard би получил за една година, ако беше сключил договор с Olympique Lyonnais.

В първоинстанционното производство на Olympique Lyonnais е присъдена половината от поисканата сума, за изплащането на която г-н Bernard и Newcastle United отговарят солидарно. След като жалбата на играча и на Newcastle United е уважена, Olympique Lyonnais подава жалба до френския Касационен съд. Този съд отправя запитване до Съда на Европейските общности, за да установи дали разпоредба, която може да задължи обучен играч, сключил договор като професионален играч с клуб в друга държава-членка, да заплати обезщетение за вреди, представлява ограничение на утвърдения от Договора за ЕО принцип на свободно движение на работници и, ако това е така, дали то може да бъде

обосновано с необходимостта да се насърчи наемането и обучението на млади професионални играчи.

Според заключението на генералния адвокат Eleanor Sharpston е ясно, че подобна норма, по силата на която „joueur espoir“, сключил след изтичане на периода на обучение договор като професионален играч с клуб в друга държава-членка на ЕС, може да бъде осъден да заплати обезщетение за вреди, е ограничение на свободното движение на работници.

Тя отбелязва, че спортът се урежда от правото на Общността, доколкото представлява икономическа дейност. Наемането на професионални футболисти срещу заплащане представлява такава дейност. Освен това забраната за ограничаване на свободата на движение на работници се отнася и до нормите, целящи създаване на колективни правила за наемане на работа, включително правилата на футболните сдружения. Накрая генералният адвокат напомня, че нормите могат да засегнат свободното движение дори ако се прилагат без оглед на гражданството, а нормите, които изискват заплащане на суми между клубове за трансфер, обучение или развитие при трансфера на професионален футболист, по принцип са пречка за свободното движение на работници.

Колкото до възможното обосноваване на това ограничение, генералният адвокат отбелязва, че такива норми са гаранция, че клубовете няма да се откажат да наемат и да обучават при перспективата да видят инвестицията си приложена в полза на друг клуб без обезщетение за тях самите. Като взима предвид социалната значимост на футбола и широкия обществен консенсус, че обучаването и наемането на млади играчи трябва да се насърчава, г-жа Sharpston смята, че е възможно норми за обезщетяване на клубовете за техните инвестиции в обучение на млади играчи да могат да бъдат оправдани от обществения интерес.

Тя смята обаче, че от гледна точка на присъжданото обезщетение разглежданата френска норма излиза извън пределите на това, което е необходимо, за да се постигне тази цел. Само мярка, която обезщетява клубовете съразмерно на техните реални разходи за обучение, може да бъде подходяща и пропорционална. Следователно обезщетение, основано на предвижданото заплащане на играча или на предвижданите пропуснати ползи на клуба не може да бъде приемливо, нито да бъде фактор, свързан по някакъв начин с целта да се насърчава наемането или обучението на млади играчи.

Доразвивайки тези разсъждения, г-жа Sharpston приема, че тъй като само малка част от обучаваните играчи ще имат успешна кариера в професионалния футбол, би било подходящо обезщетението да се изчисли като част от общите разходи за обучение на клуба, а не като действителните разходи за обучението на този конкретен играч. Освен това когато даден играч е бил обучаван от повече от един клуб, обезщетението би трябвало да бъде разпределено по подходящ начин между въпросните клубове. На последно място генералният адвокат смята, че не е неразумно при определени обстоятелства самият обучаван да може да отговаря лично за заплащане на част от обезщетението, при условие че в този случай такова обезщетение се изчислява въз основа на индивидуалните разходи за неговото обучение, а не въз основа на направените от клуба общи разходи за обучение.

ЗАБЕЛЕЖКА: Становището на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предложат на Съда, при пълна независимост, правно разрешение на делото, по което са назначени. Съдиите от Съда на Европейските общности пристъпват към разисквания по делото. Решението ще бъде постановено на по-късна дата.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

Езици, на които е преведен документът: BG ES CS DE EL EN FR IT HU NL PL PT RO SK

Пълният текст на заключението е достъпен на интернет страницата на Съда:

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=BG&Submit=rechercher&numaff=C-325/08>

*По принцип справка може да се направи в деня на произнасянето, след 12 часа
централноевропейско време.*

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палова

Тел.: (00352) 4303 3708 Факс: (00352) 4303 4719.

*Кадри от прочитането на заключението са достъпни на EbS „Europe by Satellite“,
услуга, предоставяна от*

Европейската комисия, Главна дирекция „Преса и известия“,

L-2920 Люксембург, Тел.: (00352) 4301 35177 Факс: (00352) 4301 35249

или В-1049 Брюксел, Тел.: (0032) 2 2964106 Факс: (0032) 2 2965956